

paastaa, at disse 9 Paragraffer indeholder mere; tværtimod, de indeholder ikke nær saa meget, som der fandtes i Ministerens 7 Paragraffer. Den ærede sidste Taler nævnedes ogsaa, at man havde faaet en Henvendelse fra Dyrebeskyttelsesforeningen, hvori det lød, at i vort Samfund er der utallige Vidnesbyrd om, at Folkeandaen i vore Dage i Retning af Humanitet og Sympati overfor de svage og umyndige i stigende Grad har forandret sig; og jeg vil føje til, at det gælder ikke alene for Folk, men jeg tror ogsaa, det gælder overfor Dyrene. Jeg tror imidlertid, at det er noget vanskeligt her at komme til at træffe Bestemmelser, der vilde kunne være af nogen Betydning. Hvad jeg vilde anse for allerbedst for at faa alle til at se saa venligt paa Dyrene, som man kunde ønske det, var, om man i Skolerne bidrog sit til at vække Børnenes Kærlighed til Dyrene. Jeg tror, at det vilde faa langt større Betydning end at vedtage forskellige Lovparagraffer. Saaledes som Lovforslaget er reduceret i det andet høje Ting, er der egentlig ikke meget tilbage af det oprindelige Lovforslag.

I § 1 hedder det: „Den, som mishandler Dyr eller ved Overanstrengelse, Vanrøgt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt, straffes med“ de der nævnte Bøder. Hvem er det, som træffer Afgørelsen? Er det Politiet? Hvis det er Tilfældet, kunde man tænke sig følgende mærkelige Tilfælde. Der opstaar Brand ude paa Landet, en skal køre med Sprøjte, en anden med Redskaber til Betjening af Sprøjten, der kan være 3—4 Vogne, som bliver sat i Ægtrejse for at møde og slukke Ilden, og saa kan et Par Heste være meget mere svedte end de andre, og Ejeren af de Heste, som er skummende hvide — thi ved en saadan Lejlighed maa man køre rask —, vil saa aabenbart blive noteret, fordi han har overanstrengt Hestene, men det behøver de slet ikke at være blevet, fordi de er svedte. Jeg tror, at det er noget vanskeligt at definere Udtrykket „Overanstrengelse“. Man maa gaa ud fra, at ingen Ejer overanstrenger sine Heste, uden at det er højst nødvendigt. Man kan ogsaa tænke sig Tilfælde, f. Eks. naar der skal hentes Læge, hvor man bliver tvunget til at køre raskere end ellers. Skal det straffes? Jeg er sikker paa, at ikke ret mange vil være med til at diktere Straf for et saadant Forhold.

I § 2 forbydes det at foretage Kupering, Afhugning af større eller mindre Dele af Hestens Haleben. Dette Forbud

kan jeg slutte mig til; jeg forstaar ikke, hvorfor man kuperer Heste og berøver dem deres Værn imod Insekter. Jeg synes, det er en meget priselig Bestemmelse. Det er imidlertid blevet anført — den ærede første Taler (Hage) nævnedes det ogsaa —, at saa snart Heste, der er solgte, kommer over Grænsen, vil de blive kuperet, og derved vil de faa højere Værdi. Det har interesseret mig at se, hvad den ærede Folketingsmand for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har udtalt i Betænkningen, at Heste, bestemte til Ekspport, kunde man tillade blev kuperet af en Dyrlæge, men Ekspporten maatte ikke ske inden en vis Fristes Udløb. For øvrigt er det meget kedeligt, at Ejerne afskærer Halen, det Værn, Hesten har imod Insekter, thi saa kan Hesten ikke saa godt værges sig, som naar den har en lang og velplejet Hale. Jeg synes ikke, at der er noget skønnere end at se en Hest med en lang, velplejet Hale, saaledes skal Halen være. Som sagt, jeg kan gaa med til Forbud mod Kupering; et andet Spørgsmaal er, om man ikke skulde overveje, hvorvidt den af den ærede Folketingsmand for Københavns 3die Valgkreds fremsatte Betragtning har nogen Betydning.

Der er dernæst indført Forbud mod Fjernelse af Mælketænder for derved at vildlede Køberen. Er det ikke forbudt i Straffeloven? Naar man trækker Mælketænder ud af en Hests Mund, for at den skal se ældre ud; end den i Virkeligheden er, kan man saa ikke blive straffet? Der bør efter min Mening ikke være Tale om at trække Mælketænder ud, undtagen naar de gamle Tænder er til Hinder for, at de nye bryder frem, eller naar de, hvis de bliver siddende, vil bevirke, at de nye Tænder bliver skæve. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen samvittighedsfuld Ejer vil indlade sig paa at trække Mælketænderne ud af sin Hest. Fjernelse af Mælketænder maa absolut være strafbar efter Straffeloven. — Mod Litra c. og d. har jeg intet at indvende, heller ikke imod § 3.

I § 4 hedder det: „Politiet skal, naar det kommer til Kundskab om, at et tilskadekommet eller sygt Husdyr ikke kan helbredes, og at det vil medføre unødigt Lidelse at lade det leve, hurtigst muligt foretage Undersøgelse“, og saa staar der: „om fornødent ved en Dyrlæge“. Hvad Undersøgelse kan Politiet foretage uden ved en Dyrlæge? Jeg tror, at det vil være saa uheldigt at have Politi paa dette Omraade. Vi har nylig set et Eksempel paa